

като прѣпорецъ за въстаніе, което станѣ вече несдържи-
мо — както споменува Дукътъ Ривскій,

Напразно послѣднитѣ отъ защитницѣ на Подкрал-
го защищаватъ въ църквѣтъ на св. Людвига; вѣро-
ятно той не бы избѣгналъ смъртътъ, ако пѣшь, когато
слънцето стрѣляше зари палящи, не бы възлѣзълъ на высокѣтъ
твърдыня св. Елмж. Напразно князь Вижинянь влѣзва въ
дворѣтъ на Кармилскѣтъ черквѣ та зема кръстѣтъ и въ и-
мето на Бога мира, заклеваше крамолицѣтъ да мирясатъ
И той дойде въ примеждіе да падне убить, ако не бы
сварилъ да убѣгне въ твърдынятъ Кастел-ново, дѣто слѣдъ
малко стигнахъ и Дукътъ Арскій, Испанската стража,
голѣмницѣтъ и чиновницѣтъ на фпанціѣтъ..... Напразно
Кардиналъ Филомарино, напразно Театинцѣтъ и Іезуитѣтъ
тичахъ по пѣтицата и придумвахъ народѣтъ да мираса. —
Върнѣте ся, отцы святѣи, въ мѣнастырѣтъ си, выкаше мно-
жеството; вчера неизлѣзвахте да ны защитите отъ поти-
сницѣтъ; кога е тѣи неизлѣзвайте нито днесъ за да ны от-
вращате отъ намѣреніето ни.

И слѣдуваше разорителното си шествіе сганѣта, от-
варя тъмницѣтъ и пуца злѣдѣицѣтъ, а само епископ-
скійтъ затворъ измишуваше, защото былъ жилище на Карла
Петаго, когото всичкото множество почиташе па и самъ Ма-
заніель. Разграбѣ оржжиицѣтъ, направѣ съ земѣтъ равнѣ
еднѣ отъ тѣхъ, на коѣто стражитѣ поискахъ да ся въс-
противятъ и ги искала немилостиво, насилува домѣтъ на
сѣкровищника на парѣтъ отъ даждіята върху хранѣтъ,
направѣ купове, купове отъ дрехы, покѣщиины, образы и
всякаквы скѣпоцѣнны нѣща, а като видѣ едного сиромаша
че грабнѣ отъ пожара нѣкаквѣ си жѣтицѣ наказа го
строга и каза му *“Сега не е работата за кражебѣ, не
знаешъ ли че тѣзи дѣто крадатъ ги бѣсятъ!”*